

§ 5. W celu określenia minimalnej sumy gwarancyjnej na rzecz jednego klienta z tytułu umowy ubezpieczenia dokonuje się następującego rozróżnienia państw, w których działalność organizatorów turystyki i pośredników turystycznych jest wykonywana:

- 1) Rzeczpospolita Polska;
- 2) Republika Białorusi, Republika Czeska, Republika Litewska, Republika Federalna Niemiec, Republika Słowacka, Ukraina oraz obwód Kaliningradzki;
- 3) Republika Albanii, Księstwo Andory, Republika Austrii, Królestwo Belgii, Bośnia i Hercegowina, Republika Bułgarii, Republika Chorwacji, Republika Cypryjska, Królestwo Danii, Republika Estońska, Republika Finlandii, Republika Francuska, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii z wyłączeniem Wysp Kanaryjskich, Irlandia, Republika Islandii, Księstwo Liechtensteinu, Wielkie Księstwo Luksemburga, Republika Łotewska, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Republika Malty, Republika Mołdowy, Księstwo Monako, Królestwo Niderlandów, Królestwo Norwegii, Republika Portugalska, Federacja Rosyjska z wyłączeniem obwodu Kaliningradzkiego, Rumunia, Republika San Marino, Serbia i Czarnogóra, Republika Słowenii, Konfederacja Szwajcarska, Królestwo Szwecji, Republika Turcji, Stolica Apostońska, Republika Węgierska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i Republika Włoska;
- 4) inne państwa niewymienione w pkt 1—3 oraz Wyspy Kanaryjskie.

§ 6. 1. Minimalna suma gwarancyjna na rzecz jednego klienta z tytułu umowy ubezpieczenia wynosi dla:

- 1) organizatorów turystyki oraz pośredników turystycznych dla imprez organizowanych przez przedsiębiorców niewykonyjących działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — kwotę stanowiącą równowartość ceny imprezy turystycznej, nie mniej jednak niż równowartość:
 - a) 500 euro — w przypadku uczestniczenia przez klienta w imprezie zagranicznej na terytorium państw, o których mowa w § 5 pkt 4,

- b) 200 euro — w przypadku uczestniczenia przez klienta w imprezie zagranicznej na terytorium państw, o których mowa w § 5 pkt 3,

- c) 120 euro — w przypadku uczestniczenia przez klienta w imprezie zagranicznej na terytorium państw, o których mowa w § 5 pkt 2,

- d) 20 euro — w przypadku uczestniczenia przez klienta w imprezie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

- 2) pośredników turystycznych dla imprez organizowanych przez przedsiębiorców wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych — sumę stanowiącą równowartość 50 euro, a dla usług turystycznych wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — sumę stanowiącą równowartość 20 euro.

2. Kwoty, o których mowa w ust. 1, ustalone są przy zastosowaniu kursu średniego euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski po raz pierwszy w roku, w którym umowa ubezpieczenia została zawarta.

§ 7. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do umów ubezpieczenia zawartych od dnia 22 lutego 2005 r.

2. W przypadku zawarcia umowy ubezpieczenia przed dniem wejścia w życie rozporządzenia na okres, który upływa po tym dniu, nową umowę ubezpieczenia zawiera się najpóźniej w ostatnim dniu tego okresu.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 lutego 2005 r.²⁾

Minister Finansów: w z. *P. Sawicki*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2003 r. w sprawie ubezpieczenia na rzecz klientów w związku z działalnością prowadzoną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych (Dz. U. Nr 228, poz. 2269).

282

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 19 lutego 2005 r.

w sprawie minimalnej wysokości sumy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej wymaganej w związku z wykonywaną przez przedsiębiorcę działalnością gospodarczą w zakresie łowiectwa

Na podstawie art. 18 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1995 r. — Prawo łowieckie (Dz. U. z 2002 r.

Nr 42, poz. 372, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984 oraz z 2004 r. Nr 92, poz. 880, Nr 172, poz. 1802 i Nr 173, poz. 1808.

§ 1. 1. Minimalna wysokość sumy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej z umów, o których mowa w art. 18 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1995 r. — Prawo łowieckie, zwanej dalej „ustawą”, wynosi 4 % rocznego przychodu z tytułu wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej, o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy, uzyskanego w roku obrotowym poprzedzającym rok wystawienia gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, nie mniej jednak niż równowartość w złotych:

- 1) 20 000 euro — dla przedsiębiorcy świadczącego usługi turystyczne obejmujące polowania wykonywane przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz polowania za granicą;
- 2) 15 000 euro — dla przedsiębiorcy świadczącego usługi turystyczne obejmujące wyłącznie polowania za granicą;
- 3) 10 000 euro — dla przedsiębiorcy świadczącego usługi turystyczne obejmujące wyłącznie polowania wykonywane przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W przypadku przedsiębiorców przedstawiających gwarancję bankową lub ubezpieczeniową wspólnie z innymi przedsiębiorcami, przez roczny przychód z tytułu wykonywanej działalności gospodarczej rozumie się sumę ich rocznych przychodów, uzyskanych przez każdego z tych przedsiębiorców z tytułu wykony-

wania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy.

3. Jeżeli wystawienie gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej nastąpiło w roku obrotowym, w którym przedsiębiorca podjął działalność gospodarczą, o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy, minimalna wysokość sumy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej wynosi równowartość w złotych kwot określonych w ust. 1.

§ 2. Kwoty, o których mowa w § 1 ust. 1, są ustalane przy zastosowaniu kursu średniego euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski po raz pierwszy w roku, w którym gwarancja bankowa lub ubezpieczeniowa została wystawiona.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 lutego 2005 r.³⁾

Minister Finansów: w z. *P. Sawicki*

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 19 czerwca 2002 r. w sprawie wysokości zabezpieczenia majątkowego roszczeń osób trzecich wobec przedsiębiorcy wykonującego działalność gospodarczą określoną w ustawie — Prawo łowieckie (Dz. U. Nr 97, poz. 884), które traci moc na podstawie art. 85 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1808).

283

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 19 lutego 2005 r.

w sprawie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przedsiębiorcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie łowiectwa

Na podstawie art. 18 ust. 5 ustawy z dnia 13 października 1995 r. — Prawo łowieckie (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 372, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przedsię-

biorcy za szkody, które mogą powstać w związku z wykonywaną przez niego działalnością gospodarczą, o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. — Prawo łowieckie, zwanego dalej „ubezpieczeniem OC”, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną tego ubezpieczenia.

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do przedsiębiorcy:

- 1) który nie zawarł umowy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, o której mowa w art. 18 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1995 r. — Prawo łowieckie, zwanej dalej „ustawą”, zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 19 lutego 2005 r. w sprawie minimalnej wy-

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984 oraz z 2004 r. Nr 92, poz. 880, Nr 172, poz. 1802 i Nr 173, poz. 1808.